

Ou 1841 Bernardino Biondelli, qu’i y étudivve lé patoué, y a trovó cheu verchón dé la conta dé *l’enfant prodigue* éin patoué valdotèn (Veulla, Ayas, Bard/Donnas, Cogne, Dzegneu é Voutornentse). Seutte cheu verchón i son ou dzor dé ouèi lé documàn peu vièi dé conte éin patoué valdotèn qu’on cogné.

A caze 170 an dé can i lé-z-àn trovoye, no pensèn qu’i y é bièn importàn dé tsertsé dé verchón dou dzor dé ouèi, eunna pé tsaque quemeunna.

Lo minó prodéggo

Éin ommo y ave do bouébo. Lo peu dzeveunno i dit a chon pare : « Baya-mé la par dé bièn qu’i mé totse ». É lo pare i partadze chon bièn.

Coque dzor apré, éin ramassèn to chon bièn, lo bouébo peu dzeveunno i part pé éin post louèn é i fèi fourra tot chon bièn éin vivèn commèn éin bandì.

Can y a tot avì dépensó, la fan i ch’é fête senti é y a comensó a provà sen qu’i vou deurre la privachón. I ch’é beuttó ou servicho d’éin patrón dé sisse post, qu’i l’a mandó pé lé tsan a lardzé lé gadéin. Y arie bièn vouli ch’émpì la panse di reui qu’i rodzivan lé gadéin, ma gnén ieu n’en bayivve.

Éin tornèn dedeun iù i ché di : « Véro dé-z-ovrì dé mon pare y an dé pan éin abondanse, é mé séi seu a patì la fan ! Vouèi partì, alà ver mon pare é ieu deure : pappa, n’èi fé dé pétsé contre lo siel é éinver teu ; dze méreutto pomé dé être ton bouébo, tratta-mé comèn éin dé té valet ».

Adón i par é i va ver son pare. Vi qu’i y éve co louèn, chon pare i l’a vi é y a avì compachón, y a galoppó, i ch’é campó a chon queu é i l’a embrassó bièn for. Lo bouébo adón ieu y a deut : « Pappa, n’èi fé dé pétsé contre lo siel é éinver teu ; dze méreutto pomé dé être crió ton bouébo ».

Ma lo pare i dit a ché valet : « Vitto, porté seu lé peu bé arbeyemèn é arbeyé-lò ; beutté-ie eunna verdzetta ou dèi é dé bote i pi. Porté seu lo vé peu gras, tchoué-lò, medzèn é fezèn féta, perquè mon bouébo qu’i y éve mor y é tornó a la via ; y éve perdi é no l’en rétrovó ! », é i ché son beuttó a fare féta.

Lo bouébo peu vièi y éve pé lé tsan. Can y é tornó, protcho di méquio, y a senti dé mezécca é dé danse.

lo gnalèi

Région Autonome
Vallée d'Aoste
Regione Autonoma
Valle d'Aosta

Assessorat de l'Éducation
et de la Culture
Assessorato Istruzione
e Cultura

CHÂTILLON

Éin crièn éin di ché valet, i ché démandivve diquì pouyivve être. Si seu ieu dit : « Y é arrevó ton frare, é ton pare y a tcho lo vé peu gras, perquè i l'a trovó éin bon-na santé ».

I ch'é énervó é y a réfézó d'éntrà. A chon pare qu'i y é sourtì pé lo crià dedeun, ieu y a répoundì : « Y a tan d'an qué dze te servo, sensa jamé avér desquetó té-z-ordre, é jamé te m'ó bayó éin tsévri pé fare féta avoué mé-z-amis, ma can ton bouébo y é tórnó, apré avér fé fourra ton bièn avoué lé tchamporgne, pé iù te fèi tchouà lo vé peu gras ! ».

Ma lo pare ieu di : « Teu, mon minó, t'é tujour avoué mé, é to sen qu'i y é a mé y é a teu. Ma i fallive bén fare féta é ché rédzoyé, perquè ton frare qu'i y éve mor y é tornó a vivre ; y éve perdi é no l'en rétrovó ! ».

lo gnalèi

Région Autonome
Vallée d'Aoste
Regione Autonoma
Valle d'Aosta

Assessorat de l'Éducation
et de la Culture
Assessorato Istruzione
e Cultura

Tiré de :

Évangile selon Luc 15:11-32 du Nouveau Testament

Texte publié en 2009 sur « L'écho de nos montagnes - Paroisses de Châtillon et de Pontey »

Collaborateur de Châtillon pour la traduction : Edda Carlon

La transcription a été soignée par le Guichet Linguistique

Mise à jour de la graphie : octobre 2013